

November

---

1. *November 4-6.* – Presbiteri csendesnapok Galyatetőn
2. *November 7.* 16.30 – Presbiteri gyűlés
3. *November 13.* – A délelőtti istentisztelet után megemlékezés a templomunkban tartott első istentiszteletről (Kereskényi Sándor), majd mézvásár (Kovács Géza)
4. *November 18.* 18.00 – Bűnbánati istentisztelet
5. *November 20.* 10.00 és 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
6. *November 21.* 16.30 – Presbiteri bibliaóra
7. *November 26.* 14.00 – Adventi játszótér
8. *November 27.* – A délelőtti istentisztelet után beszélgetés Molnár Jánossal, a Tiszántúli Református Egyházkerület főgondnokával
9. *December 2.* 19.00 – Filmklub

Weöres Sándor: *Prae-existencia*

Isten gondol öröktől fogva téged,
elméjében léted mint szikla áll.
Mi ehhez mérve habfodornyi élted?
és mit változtat rajtad a halál?

	<h1>Kézfogás</h1> <p>Missziói hírlevél 2022. november 2. 6. szám www.honvedter.ref.hu</p>
---	--

Miért pont én?

„Miért történt ez velem?” (Jer 13,22)

„Így szól az ÚR: ... én akartam ezt így!” (1Kir 12, 24)

Miért? Hányszor, de hányszor halljuk ezt másoktól, hányszor, de hányszor tesszük fel mi magunk is ezt a kérdést! Miért vagyok ilyen, miért vagyok olyan? Miért történt velem az a baleset? Miért nem sikerül nekem semmi sem, míg másoknak csodálatosan megy minden? Igen, az élet időnként annyira igazságtalannak tűnik ...

Pedig meg is fordíthatnánk a kérdést: miért nem velem történt meg az a szörnyű szerencsétlenség? Miért vagyok jó egészségben? Miért van családom, amikor annyi ember szenved magányosságtól?

A Bibliában többen is vannak, akik elkeseredetten keresik nehéz élethelyzetük okait... miközben mások gondok nélkül élik napjaikat. Ászáf így kiált fel: „... irigy lettem a kérkedőkre, látva a bűnösök jólétét... Nincs részük az emberek gyötrelmében, nem érik őket csapások, mint más embereket.” (Zsolt 73, 3...5) Szerencsére, Ászáf később megnyugvást talál Isten közelségében, oltalmában. Jób is, akit megpróbáltatások sorozata ért, mindannyiszor felteszi a „miért” kérdést. Ezt a választ kapja: „Miért vádoltad azszal, hogy egyetlen szóra sem felel? Hiszen szól az Isten... de az emberek nem törődnek vele.” (Jób 33,13-14) Igen, Isten –, aki feláldozta Fiát, hogy megmentsen minket – szól, figyelemmel kíséri és irányítja életünk minden pillanatát – szeretettel és igazságosan. Kapcsolatban kell lennünk Vele, meg kell hallanunk szavát.

Mi lenne, ha úgy tekintenénk a ránk törő nehéz helyzetekre, mint egy-egy olyan alkalomra, amelyben felfedezhetjük Isten segítőkész szándékát és tervét – nem feltétlenül az én elképzelésem szerint, hanem az Ő tökéletes elképzelése szerint?

Figyeljünk Rá, és bízzunk Benne!

Nemes Gábor

Békés-Bánáti reformátustalálkozó – Sarkad, 2022. 10.01.

Október 1-jének reggele kissé barátságatlan volt, mégis örömmel indultunk útnak, hiszen harmadik éve, hogy utoljára lehettünk együtt. Akkor Lugos, most Sarkad ad helyet a nagyszabású, történelmi Békés-Bánáti Református Egyházmegye hittestvérei találkozájának. A világ egyetlen kilencetornyú temploma megtelt a három országból érkezett hívekkel.

A vándorzászló ünnepi bevonulása és a 90. zsolthár nyitotta meg a sorrendben 8. találkozót.

Az egybegyűlteket a református egyház részéről nt. **Koncz Zsolt**, a sarkad-belvárosi református gyülekezet lelkipásztora köszöntötte. Az előimát nt. **Demeter Ottó** békési esperes, a nyitóáthitot nt. **Forró László**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főjegyzője tartotta. Ünnepi köszöntőjében **Sipos Lajos**, a sarkadi kormányhivatal vezetője utalt rá, hogy ez a találkozó most a tizedik lenne, ha a járvány nem szólt volna közbe. **Mester Judit Ibolya**, Sarkad alpolgármestere hangsúlyozta az egyház és az önkormányzat példás együttműködését.

A folytatásban **Tokai** testvérpárt (ének orgonakísérettel) hallhatták a jelenlévők.

Ezek után az öt egyházmegye – az Aradi, a Bánáti, a Békési, a Csongrádi és a Temesvári – képes beszámolót tartott az elmúlt három év eseményeiről. Visszatérő megállapítás volt a lelkészhiánnyal való küzdelem.

Nt. **Tóbiás Tibor György** esperes (Aradi Egyházmegye) elmondta, hogy húsz anyaegyházközségre és 5300 lélekszámra 13 lelkipásztor jut. Ennek ellenére kiadtak egy imádságos könyvet 3500 példányban, jelenleg a második kiadás 4000 darabja is elfogyóban van. Elmondta, hogy a járvány idején nem pénzt gyűjtöttek, hanem élelmiszer-somagokat állítottak össze kórházak számára. A járvány után egyházmegyei újságot adtak ki, egyházmegyei székházat alakítottak ki, magyar bölcsődét nyitottak Aradon és Pécskán, ifjúsági rendezvényeket, munkatársképzést, konfirmandus-tábort szerveztek. Ezek mind-mind beindultak és működnek. A járvány utáni újraindulás nehézkes volt. Céljaik: önkéntesek és munkatársak képzése, a beolvadás lassítása.

Ft. **Halász Béla** püspök (Szerbiai Református Keresztyén Egyház) arról szólt, hogy a hertelendyfalvi reformátusok még léteznek. Az elmúlt három évről kevés jót tud mondani: a járvány tizedelt, sok lelkész elhagyta gyülekezetét. A

visszatérés a szokásos működéshez nehézkes. Pozitívum: templomuk felújítása folyamatban van, az egyházi alkalmakat ismét megtartják, segélyeket gyűjtenek Kárpátaljának, (átérik az ottani hívek szenvedéseit, hiszen a '90-es években hasonlót éltek meg személyesen ők is).

Nt. **Demeter Ottó** esperes (Békési Egyházmegye) köszöntőjében rámutatott arra, hogy az elmúlt időszakban a felújítások sora zajlott az egyházmegyében. Megújítani könnyű, de nehéz megtölteni az épületeket. Céljuk: a közösségek megerősítése.

Nt. **Juhász András** esperes is a lelkészhiányról szólt a jelenlévőknek. Itt kapott szót **Hegyi Ádám** presbiterünk (egyházmegyei gyűjteményi és levéltári előadó), aki ismertette a Békés-Bánáti Református Egyházmegye kutatócsoportjának összetételét és munkásságát, valamint a legújabb felfedezett forrásdokumentumot, amely egy katolikus oklevéltárból került elő, és az algyői reformátusok Hódmezővásárhelyre való menekülését írja le.

Nt. **Bódis Ferenc** esperes (Temesvári Egyházmegye) a találkozás örömről beszélt. Egyházmegyéjükbe hat újonnan végzett lelkész érkezett friss lendülettel, megújulást hozva. Az elmúlt három év itt is a felújítások, építkezések időszaka volt.

A program első részét az ebédmeghívás zárta. Jófajta töltött káposzta és sok sütemény várta sorsa beteljesülését az udvaron felállított sátrak alatt. Ebéd utáni kísérőprogramok közül a képzőművészeti kiállítás ígérkezett izgalmasnak, annál is inkább, mivel mindkét bemutató művész kolozsvári gyökerekkel rendelkezett, és személyes ismeretség fűzött hozzájuk. **Gy. Szabó Béla** (1905-1985) festő és grafikus alkotásainak bemutatását **Ferenczy Miklós**, a művész hagyatékának őrzője és képviselője, az egykori kolozsvári Pata utcai református templom lelkésze vállalta fel, valamint **Zsombori Erzsébet** (Zsimbi) A béke csöndje c. selyemkép-kiállítását mutatta be a jelenlévőknek.

Visszatérve a templomba, a Körösladányból érkezett **Kun Rajmund** orgonaművész szolgálatát hallhattuk, majd Wass Albert: A bujdosó imája c. versét a sarkadi **Jantyk Zsanett** mondta el.

Délután felemelő és egyben megrendítő volt az úrvacsorát vevő sokaság látványa. Újabb pántlika került a vándorzászlóra, amelyre 2023 őszéig az Aradi Református Egyházmegyében vigyáznak. Akkor és ott lesz a következő találkozásonk, ha Isten is úgy akarja.

Az összegyűlt perselyadomány Kárpátaljára kerül.

Soli Deo gloria!

Miklós Tamara